

går imod et forslag om at halvere den direkte landbrugsstøtte over 5 år?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Der findes jo kun én metode til at sikre det, og det er ved en fortsat tæt dialog med regeringens ministre med ansvar på området i Folketingets Europaudvalg og i debatter her i salen. Anden metode har jeg ikke, og anden metode har hr. Jørn Jespersen sådan set heller ikke. Det er jo demokratiets vilkår:

Jeg vil da bare sige i den anledning, at regeringen skal regne med, at Det Radikale Venstre ihærdigt vil presse på, for at vi kan opnå så hurtige og så gode resultater som overhovedet muligt til gavn for verdensøkonomien og især til gavn for udviklingslandene.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men jeg kunne nu godt have forestillet mig en lidt mere effektiv metode, f.eks. en lidt strammere vedtagelse, men det er jo klart, at man kan fra Det Radikale Venstres side sige, at det vurderede man ikke, at det var muligt at få flertal for. Det kan jeg heller ikke garantere at det ville have været, men man kunne dog have gjort forsøget.

Nu er vi altså i den situation, at hr. Niels Helveg Petersen deponerer sin tillid hos regeringen, som også erkendt af hr. Niels Helveg Petersen ikke hidtil har levet op til den tillid, men tværtimod har gjort det modsatte.

Kl. 19.50

Derfor vil jeg spørge: Kunne man forestille sig, at vi i det mindste på basis af den fortsatte dialog om, hvordan regeringen forvalter sit mandat – hvor løst det end måtte være – overvejer kraftigt at påtale det, hvis det viser sig, at man ikke lever op til den, synes jeg, lidt blåøjede tillid, der bliver vist?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror egentlig, at man kommer længst med at tale rimeligt til hinanden og ikke råbe så højt som muligt til hinanden. Det er også derfor, at jeg slet ikke kan lide det vedtagelsesforslag, som hr. Jørn Jespersen har fremsat, hvor han taler om, at landbrugspolitikken er en skandale. Jeg ved så godt – det har jeg fået at vide – at det er et citat af en ung Venstremand, men det bliver det

ikke bedre af. Det er ikke ved at starte den retorik, at man får en dialog i gang.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige, at ordet skandale vel er et forholdsvis mildt udtryk.

Jeg vil indlede med at sige, at vi i Enhedslisten er glade for, at SF har rejst den her forespørgsel. Det er efter vores opfattelse meget nødvendigt, da de konkrete hovedområder, der forhandles i WTO, langtfra er i offentlighedens søgelys. Det er jo heller ikke, fordi pressen viser den helt overvældende interesse. Nu kan det selvfølgelig være, at de følger med uden at være til stede i salen, det skal jeg ikke kunne sige.

Det, vi drøfter her, er faktisk meget vigtige emner, som får meget stor betydning for samfundenes indretning i fremtiden, både i vores eget land og i ulandene. Derfor har vi valgt også i samråd med SF, at vi har to forespørgsler om to af de meget vigtige områder, det her handler om, nemlig primært landbrugssektoren i den her forespørgselsdebat og GATS-forhandlingerne i den næste.

Vi synes i Enhedslisten, at der er for lidt åbenhed om de her ting, at alt for meget overlades til regeringerne, og at vi skulle have en dybere og grundigere offentlig debat om de her forhold i parlamenterne, inden der træffes beslutninger. Det har de f.eks. gjort i Belgien. Det kunne vi også godt gøre bedre i Danmark.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at vi opfatter det i Enhedslisten sådan, at man i virkeligheden fra regeringens side søger et mandat til – og nu desværre også om lidt ved afstemningen får et mandat til fra et flertal i Folketinget – at sikre det landbrugskompromis, som især Frankrig og Polen fik gennemført i forbindelse med optagelsesforhandlingerne.

Det er et kompromis, som betyder, at støtten kommer til at foregå stort set uændret frem til 2013 og sandsynligvis i lang tid derefter, og som betyder, at man øger støtten ved, at man bygger den op i de nye lande, som derefter naturligvis – det er jo klart, når man lige har indført den – næppe kan formodes at være tilhængere af, at man så straks derefter i 2013 afskaffer den. Det ville jo også være i og for sig temmelig latterligt.

Jeg vil godt spørge: Hvem tror seriøst på, at man først kan indføre en støtteordning i Polen f.eks. for så derefter at afskaffe den? Sådan er